

Vámos György: 180/2011

2011 szeptember 18. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

Orbán Viktorról a legjobbat feltételezzük, ahogy a kormánykoalícióról is, elvégre hatalmas többség áll a hátuk mögött. Azért szavaztunk rájuk, mert ellenzékben a miniszterelnök egy nemzet számára ajánlott reménykelt? kiutat, az azt megel?z? viszontagságos nyolc évre gyógyírt.

Mindnyájan bíztunk bennük, éppen ezért a szavazófülkékben, amikor az X-et behúztuk, az ország nagyobbik része fideszessé vált. Meglett a kétharmad, szabaddá vált az út a reménykelt? ígéretek megvalósításához.

Mindenki úgy érezte, helyesen cselekedett, megtörténik majd a jogos elszámoltatás, s?t, már-már abban is reménykedtünk, hogy nemcsak a nyolc év, hanem az egész addig eltelt huszonegy év lenyúlt pénzeinek is sikerül a nyomára akadni, és hajlamosak voltunk arra gondolni, hogy még visszaszerezni is sikerül a kifosztott ország vagyonát. És még tetéztük is vágyainkat: az igazi, jobb élethez való jogot az új kormány fogja biztosítani számunkra, így minden állampolgár számára továbbra is megmarad a lakhatási jog. Mára azonban, sokan azok közül, akik behúzták az X-et, utcára kerültek. Egyre többek veszíthetik el önálló életüket kifizetetlen számláik vagy bed?lt hiteleik miatt, a társadalom perifériájára kerülve, úttalan utakon kóborolhatnak étlen-szomjan, munkalehet?ség nélkül. Mert az elherdált milliárdok egyel?re nem kerültek el?. Pedig abból mindenki számára biztosítható lenne az egyszer?, hétköznapi élet.

A devizahitelesek gondja több mint négyszáz nap után sem rendez?dött. Igaz, ez a legnehezebben megoldható kérdés, ami akár évtizedeken át is gátolhatja az ország gazdasági felemelkedését. Hiába sikerült csökkenteni az államadósságot, az id?közben otthontalanná váltak, a munkahelyüket elvesztettek számára ez már kétsoros híren túl semmit sem jelent. Ezért azt kell kimondanunk, hogy a helyzetünk, amelyben napról napra élünk, olyan súlyos terheket ró ránk, amelyeket a korábbi figyelmeztetések ellenére sem sikerült megfelel?en kezelnünk. Róna Péter közgazdász egyértelm?en kimondta: egy rossz terméket, hibás konstrukciót adtak el kecsegtet? áron a hiteleseknek – az egész bankvilág asszisztálása mellett. Még nem tudjuk, hogy tudatos volt-e ez a furcsa értékesítés, de el?bb vagy utóbb biztosan kiderül, mint oly sok kideríthetetlen dolog… Mert tényleg érdekel, hogy valójában mi volt a szándék a hibás termék piacra dobásával. A horogra t?zött csalit – amely szerint a svájci frankot vagy az eurót érdemes választani a magas kamatozású forinthitel helyett – bekaptuk, és a csali olyan könnyen csúszott le a torkunkon, hogy vele együtt lenyeltük a horgászbotot is. Most pedig itt állunk a bajban a nagy többséggel megválasztott kormányunkkal együtt, és képtelenek vagyunk kezelni a kezelhetetlent.

Sokan állnak el? újabb és újabb ötlettel, közben az egykor volt lakástulajdonosok egyik napról a másikra hajléktalanokká váltak, a lakóparkok pedig üresen állnak országszerte. A szárnyaló technika világában hirtelen visszakerültünk a k?korszakba, lassan elfelejtjük majd, mi az a villanyvilágítás, hiszen közüzemi tartozásaink miatt kikapcsolják az áramot, csakúgy, mint a gázláng pislákolását, ami sokak számára lassan csak múló emlék már. Nem sikerült a huszonegy év, ha tetszik, ha nem, be kell vallanunk: a szabad kapitalizmus igazi hiánygazdálkodássá vált, hiszen ma már sokak számára hiányzik maga az otthon is. A bankok egyoldalú

szerz?déskötéseibe – igen, önszántunkból – kényszerítettük bele magunkat, de mindezt azért, mert valamiért mindenkinek szüksége volt a nem létez? deviza mögé bújt forinthitelre. Gondoljanak csak bele, milyen örömmel jöttek ki a bankból annak idején a felvett hitelösszeggel, és gondoljanak bele a jelenlegi helyzetbe, hányan felejtenék el annak az országnak a nevét, amelyet úgy hívnak: Svájc. Az embereknek meg kell érteniük azt, és talán ez a legnehezebb azok számára, akiknek nincs hitelük, hogy mások hitelbed?lése ?ket is eléri – vagy talán már el is érte.

A 9/11-es terrorcselekmények alapjaiban felforgatták a világot, szerencsére, ez a fajta támadás akkor megkímélt minket, hatásait ugyan éreztük, de most tessék, itt van nekünk helyette a 180/2011. Reménykedünk és várjuk az árfolyamgátat. Azonban valakinek ki kell mondania, hogy ez sem jelenthet igazi megoldást százezrek vagy akár milliók számára, hiszen egyel?re új munkahelyek sem jöttek létre. Utóbbi természetesen nem azért alakult így, mert a magyar emberek nem akarnak dolgozni. Egyszer?en azért állunk így, mert az ország – kirabolt állapotában – képtelen munkahelyeket teremteni állampolgárai számára. Csak egyetlen kiút kínálkozik megoldásnak: ha a kormány, amelyet mi választottunk, kihasználva a szavazók bizalma által adott lehet?séget, egyszer?en visszaállítja az eredeti banki árfolyamokat, és felszabadítja a már rabszolgasorban lév? olyan adósokat, akik nem tudnak fizetni. Ebben az esetben ismét fizet?képessé válhatunk, s megteremthetjük annak a lehet?ségét – igaz, így magunkra haragítjuk a kivagyi bankokat –, hogy ismét egy élhet? Magyarország adassék meg mindenki számára. Mindenki számára, aki továbbra is itt kíván élni, aki továbbra is itt kíván dolgozni, aki továbbra is nemzetben gondolkozik.

Nagyon nehéz a helyzet, még a nehéznél is nehezebb. A kormány rengeteg támadásnak van kitéve kívülr?l és belülr?l egyaránt, az állampolgárok egyre türelmetlenebbek és egyre szegényebbek. Éppen ezért nincs más lehet?sége a hatalomnak, mint hogy a magyar emberek mellé álljon, és megmutassa, igenis méltó volt a szavazatokra. Buktak itt már el kormányok a huszonegy év alatt, s mindenféle ideo-lógia hatalomra került hosszabb-rövidebb id?re. De többé egy nemzeti kormány nem bukhat el!

Vámos György, magyarhirlap.hu

Ajánló